

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. I. De Ansentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

Hæc, quæ jam sequuntur, pertinent adhuc
ad literam A. quam supra suo loco
invenies.

CAP. I. De Absentia.

Axioma I.

Nemo potest ab officio publico abesse nec illud deferre, nec à legatione redire absque veniâ Principis, prout nec ad urbem Ecclesiastici negotii causâ proficisci *cap. 4. 10. X. de Cler. non resid.* nec consiliarii Principis abesse sine venia possunt. Et hoc quidem nec specie religionis, e. g. Monachorum solitudines sectando, nec obtentu Philosophiæ. *Perez. C. de decur. num. 43. seqq. C. si curial. relict. civit. num. 1. seqq.* Ita Clericus non Residens privatur beneficio. *Brunnem. ad l. un. C. e. od. rit.* Rector provinciæ & iudices non possunt provinciâ excedere, nisi voti solvendi causâ *l. 15. de offic. presid.*

Limita (1.) nisi cum comiteatu seu licentia Principis absint, e. g. adjuutores quæstoris, tunc enim omnes fructus officii percipiunt *l. pen. §. 2. C. de proxim. sacr. scrip.* (2.) Si iustam absentia causam habeant, e. g. studiorum, disciplinæ, si in obsequio Pontificis sint aut Episcopi, &c. quò casu omnes fructus percipiunt, non autem quotidianas distributiones, nisi in his omnes fructus consistant. *Perez. C. de proxim. sacrar. scrip. num. 14. seq.*

II.

Absentia affectata etiam reipubl. causâ non prodest. e. g. si quis evitanda accusationis causâ agat ut Reipubl. causâ absit. *l. 15. §. 2. de adulter. Brunnem. C. qui militat. poss. col. 1.*

III.

Animus revertendi facit, ut quis semper in loco mansisse videatur *Brunnem. ad l. 2. C. de incol. in fin.* Hinc per absentiam ab academiis Studiosi non statim amittunt privilegia academica. *Perez. C. qui ætate. num. 9.*

IV.

Absens reipubl. causâ quamdiu absit, à muneribus civilibus immunis est. *Brunnem. ad l. 1. C. de Professor.*

V.

Absens nemo condemnari potest, nisi (1.) in officio deliquerit & aufugerit, (2.) nisi contumaciter absit. vid. *Rubr. condemnatio. axiom. 1.* modò poena sit infra relegationem. *Marcus Antonius Blancus pract. crim. fol. 7. & statutum*, quòd contra absentem feratur capitalis sententia, non valet. *Felin. in cap. qualiter. §. ad corrigendos num. 28. in fin. de accus.* Sed hodiè de consuetudine aliud observatur, & passim videmus iudices potius in condemnando quàm in absolvendo esse intentos, quia per absentiam contumax & in facto convictus judicatur in criminalibus. *Jul. Clar. in §. fin. pract. crim. q. 44.* In dubio autem condemnatus potius præsumitur

propter absentiam, quàm quòd malam foveat causam. *Philipp. Port. lib. 1. com. concl. numer. 6. fol. 24. l. si idco contra emptorem. ff. de evict.* nisi ex actis clarum esset, eum malam fovere causam. *gl. in l. 2. C. de contrab. judic. tutel.*

VI.

Absens nequaquam dicitur cum vox audiri potest *l. 1. §. 27. ff. de Senatusconsulto Siliano. Cass. in consil. Burgund. vers. en est absens. Rubr. 3. §. 1. fol. 101. col. 3.*

CAP. II.

Absolutio, Absolvere.

Axioma I.

Quoties quis absolvitur ab instantia, toties semper repertis novis probationibus iterum conveniri potest, quia sic propterea saltem fuit absolutus, quòd actor sufficientibus probationibus non fuerit instructus. Ita qui ob actoris contumaciam ab instantia fuit absolutus, de novo rursus conveniri potest *l. 13. §. 2. C. de judic.* Idem est, si quis ob incompetentiam iudicis vel ineptitudinem libelli absolvatur. *Carpz. p. 1. const. 3. def. 16. numer. 4.*

Limita, modò actor priores expensas restitu-
erit. *d. l. 13. C.*

II.

Quoties quis simpliciter absolvitur sive ab actione liberatur, toties rursus agenti obstat exceptio rei iudicatæ. Quia res semel apud iudicem acta non iterum agenda est & retractanda, cum alioquin nullus foret litium finis. Si ergo reus opposita exceptione compensationis, iurisjurandi &c. absolvatur, denuò conveniri non potest.

Limita, modò post sententiam decennium fuerit elapsum; ab eo enim tempore sententia vim rei iudicatæ habet.

III.

Absolutio juramenti ad effectum agendi requirit partis adverſe citationem & causæ cognitionem *Gail. lib. 1. obs. 22.* Processus tamen legitimus in ea non requiritur, ne ex causa summaria fiat ordinaria. *Gail. d. l. 1. obs. 23.*

IV.

Absolutione opus non habet iuramentum præstans super facto ipso jure illicito. *cap. quantum 18. X. de iurejur. cap. inter cetera 22. caus. 22. q. 4. Gail. lib. 2. obs. 42.*

V.

Absolutus in foro poenitentiali non est absolutus in contentioso, quoad poenam temporalem. *Gloss. in cap. admonere. 8. caus. 23. q. 2.*

CAP. III.

Abusus.

Axioma I.

Ob abusum sæpe tollitur usus & quis re suâ privatur. Hinc qui prostituit suam ancillam, dominio; qui filiam, patriâ potestate privatur.
(N n) *l. 6.*